

2) Tredje behandling af:

Forslag til lov om varmforsyning.

(Lovforslag nr. L 206. Fremsat 5/4 79. Første behandling 18/4 79. Betænkning 22/5 79. Anden behandling 28/5 79).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Maisted (FP):

Hvad der måske ikke er lykkedes os ved gennemgangen af disse lovforslag og lovforslaget om varmforsyning, har finansministeren jo tydeliggjort i går, da han sendte budgetredegørelsen for 1979.

Det er ikke sådan, at jeg har nogen illusion om, at flertallet vil ændre holdning. Jeg har heller ingen illusion om, at folketingets flertal ved at vedtage en lov, der vil fremme socialismen og skade landet, vil berøre så forfærdelig mange. Men jeg synes alligevel, der er nogle ting, der skal fremhæves her. Socialdemokratiet har sagt ved debatten om energiforsyningen, at de ville have en bred folkelig debat. De har talt meget om vedvarende energikilder. Ingen af delene er rigtigt. Når man har vedtaget disse love, der er irreversible – det vil sige, at man ikke kan fortryde et spejlæg – så er der ikke mere at diskutere. Det er altså, for at bruge et stærkt udtryk, svindel, når socialdemokratiet heroppefra siger, at de vil have en bred folkelig debat om vores energiforsyning.

Venstre, som for et år siden ved hr. Karlskov Jensen netop gav udtryk for en stærk betænkelighed ved en centraliseret styring af vores varmforsyning, af socialiseringstendenser, er nu gået med til at socialisere Danmark, når det drejer sig om energisektoren.

Kernekraften har de fået udskudt, og handelsministerens svar på en ny energiplan var, at så kan man jo bare trække kernekraften ud af regnestykket. Ja, det kan man, og så er man klar over, at man har et større olieforbrug end den plan, som hedder energiplanen, og som regeringen påstår at de stadig væk står ved.

Endelig har det, der hedder det frie forbrugsvalg, fået et endeligt skud for boven. Vi må konstatere, at man, med de styringsmidler regeringen vil anvende, ikke vil tillade, at

man bruger el til varme; man vil tværtimod bruge omkring 6 mia kr. til et gasprojekt, og halvdelen skal inddrives over skatterne. Så vil man bruge 7 mia kr. til kraftvarmeværker, og kommunerne skal bruge mellem 500 mill. kr. og 600 mill. kr. om året i en periode frem til 1985.

Det er den energipolitik, som venstre lægger ryg til. Det er den rene, skære socialisme, og det betyder, at man fremover har fået et magtmiddel over for dansk erhvervsliv og dansk industri. Dette med at tale om ØD er således ikke nødvendigt mere, nu har man fået magtmidlet, og det støtter et liberalt parti, eller jeg skulle måske sige et forhenværende liberalt parti som venstre.

Karlskov Jensen (V):

Det er ikke særlig let at blive ved med at korrigere de misforståelser, som bliver udstroet med rund hånd her af fremskridtspartiet, men jeg vil gerne have lov til at sige, at de betænkeligheder, jeg har givet udtryk for under de energipolitiske debatter, der har været i tinget gennem årene vedrørende naturgas, har gået på, at jeg har været bekymret over, om vi skulle blive tvunget til at bruge denne gas i et meget hurtigt tempo, aftage 4-5 mia m³ om året og derigennem være tvunget til at tvangsindlægge et stort antal forbrugere.

Den anden betænkelighed, jeg har haft – og den har jeg givet udtryk for mange gange – har været, om det var muligt i forhandlingerne mellem DONG og DUC at opnå en pris, der var rimelig, og det mener jeg vi har opnået med den aftale, der foreligger. Når det ligesom bliver fremstillet nu, som om man ikke kan anvende elektricitet i fremtiden, når staten forbyder osv., er det jo lagt over til kommunerne, i hvilken udstrækning man skal anvende den ene eller den anden af disse muligheder, disse energikilder, og der ligger ikke noget i lovforslaget, der forhindrer, at man kan opretholde elopvarmning, hvor man har den for øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Der er intet nyt i forudsætningerne for indførelse af gas, og det ved hr. Karlskov Jensen udmærket. Men lad mig lige citere fra

[Maisted]

denne udmærkede budgetredegørelse, vi fik i går. Der står på side 17:

»Blandt konkrete styringsmidler, der kan komme på tale, kan nævnes forbud mod el-varme i områder, der udlægges til kollektiv opvarmning.« Det er altså hensigten, og jeg går ud fra, at regeringen står bag ved det, den selv skriver.

Med hensyn til hr. Karlskov Jensens tidligere opfattelse vil jeg godt citere fra Folketingstidende 1976-77 (2. samling) den 3. maj 1977, sp. 3434. Hr. Karlskov Jensen kommer med følgende udtalelse i anledning af handelsministerens energipolitiske redegørelse:

»Men den efterlader hos mig også det indtryk, at regeringen lægger op til en langt større samfundsmæssig styring og statslig indblanding, end det er nødvendigt af hensyn til formålet. Jeg har lidt svært ved at frigøre mig fra den opfattelse, at regeringen søger at benytte energiproblemerne til at fremme politisk bestemte ønsker om en gradvis statslig overtagelse af hele energiforsyningen.«

Jeg er fuldstændig enig med hr. Karlskov Jensen, og det er bare kedeligt, at hr. Karlskov Jensen ikke kan huske et år tilbage.

(Kort bemærkning).

Karlskov Jensen (V):

Jeg vil gerne sige to ting til det sidste indlæg fra hr. Maisted. For det første vil jeg gerne sige, at den rapport, hr. Maisted henviser til, er jo en embedsmandsrapport, som ikke binder nogen politisk hverken på den ene eller på den anden måde. Med hensyn til mine udtalelser tidligere gik de jo på et andet grundlag end det, der er til behandling i lovforslaget i dag, og som jeg mener er et ganske andet grundlag.

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Selvfølgelig er jeg ikke enig med hr. Karlskov Jensen i, at der foreligger et andet grundlag. Men jeg synes nu nok, det er interessant at høre, at budgetredegørelsen, vi fik i går, er et debatoplæg fra tjenestemændene. Vi er vant til at få debatoplæg fra venstre, og så gør de det stik modsatte af, hvad de har skrevet og sagt, men er det virkelig tilfældet, hr. finansminister, at dette ikke tegner rege-

ringens synspunkter, men kun er et debatoplæg fra nogle tjenestemænd?

Finansministeren (Heinesen):

Vi har gjort os den ulejlighed – og vi troede bl.a., at det kunne blive til glæde for hr. Maisted – at ledsage budgetredegørelsen med en oversendelsesskrivelse til folketinget, hvoraf fremgår, at denne rapport er et grundlag for regeringens videre overvejelser; altså er det embedsmandsarbejde.

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Jeg er da helt klar over, at det er embedsmændene og ikke regeringen, der har lavet dette. Jeg tiltror skam ikke regeringen at være i stand til det. Men jeg vil da godt have bekræftet, at regeringen står bag ved en budgetredegørelse, som regeringens embedsmænd har udarbejdet. Jeg går ud fra som givet, at det må være et fornuftigt arbejdsgrundlag, vi har fået lagt frem. Selvfølgelig er jeg da meget taknemlig for, at man har fulgt fremskridtspartiets ideer, som vi har fremført siden 1973, om en samlet oversigt over samtlige offentlige budgetter, men jeg synes alligevel, det er et stift stykke, at man skal få at vide, at dette kun er et debatoplæg fra tjenestemændene, og at det altså ikke er noget, regeringen rigtig ved noget om endnu.

Finansministeren (Heinesen):

Regeringen står til fulde bag den opfattelse, at det er fornuftigt, inden politiske beslutninger bliver truffet, at der har fundet en grundig kulegravning af problemerne sted. Det finder jeg har fundet sted med denne budgetredegørelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 120 stemmer mod 34; 3 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

[Finansministeren]

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser i anledning af forslag til lov om varmemforsyning m. v.

(Lovforslag nr. L 207. Fremsat 5/4 79. Første behandling 18/4 79. Betænkning 22/5 79. Anden behandling 28/5 79).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 123 stemmer mod 34.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel [af Pilgaard Andersen (FP) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 55. Fremsat 24/10 78. Første behandling 24/11 78. Betænkning 17/5 79. Anden behandling 28/5 79).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Lovforslaget er jo tidligere blevet afvist her i Folketinget, men når fremskridtspartiet har udvist så stor iver for endnu en gang at få forslaget til tredje behandling, fortjener det, at der bliver gjort et par bemærkninger.

I en periode, hvor det ellers er besparelser på finansloven, der snakkes om, er fremskridtspartiet her parat til at bruge forløbig ½ mia kr., uden at der er skabt den mindste

sandsynlighed for, at der skabes bare én ny arbejdsplads.

Det er også værd at takke fremskridtspartiet for, at det nu så klart præciserer, hvad det er, man kan tilbyde de lønmodtagere, der rammes af sygdom. Forslaget om gennemførelse af karensdage er vel nok det mest asociiale, vi har været udsat for i nyere tid. Det er tanker, som vi på det kraftigste må vende os imod.

Pilgaard Andersen (FP):

Her er et lovforslag, der kan være med til at hjælpe danske virksomheder af med nogle af de omkostninger, som et flertal her i Folketinget har været med til at belemre dem med i de seneste år.

Når vi ved, at Danmark er ude i en yderst vanskelig situation med en enorm gæld til udlandet – det fremgår også af de rapporter, der foreligger i øjeblikket – og når vi ved, hvor stort underskuddet eventuelt vil blive i år, er det klart, at der kun er én vej, og det er, at produktionen skal finansiere det, hvis ikke man skal vedblive med at tage nye lån i udlandet til finansiering af dette underskud.

Det lovforslag, som vi nu har til tredje behandling, er faktisk med til at lette de omkostninger, som virksomhederne blev pålagt den 1. april 1973, da dette dagpengelovforslag blev gennemført. Det er med stor beklagelse, at vi har måttet konstatere de følgevirkninger, der har været siden. Vi har fået stor arbejdsløshed, op imod de 140.000, og vi ved, at der er mange virksomheder, der decideret – jeg tænker her på de 286.000 små virksomheder, der har under 1 mill. kr. i omsætning – har fyret deres folk, da dette dagpengelovforslag blev gennemført i 1973. Man kan tydeligt se af statistikken, at det har været medvirkende til, at der er blevet større arbejdsløshed.

Når man ser i statistikken, kan man se, at i 1973 havde vi 2,4 pct., i 1974 5,2 pct., i 1975 11,1 pct., i 1976 10,0 pct. og i 1977 11,4 pct. Det er et tydeligt bevis på, at dagpengesystemet har medført, at de små virksomheder ikke har turdet tage ny arbejdskraft ind, og det medfører også, at de små virksomheder, der har en enkelt mand eller to i beskæftigelse, hvis de får en sygdomsperiode, der kan vare måske en måned eller to, bliver udsat for selv at skulle betale de første 3 uger.